

Οι Τρείς Άγιες Ανάργυρες Ιατροί, Ζηναΐδα, Φιλονίλλα και Ερμιόνη

/ [Γνώμες](#)

«Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων...»

Απόστολος Παύλος, προς Κορινθίους

Γράφει ο Καθηγητής Χρήστος Γερ. Σιάσος

Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας κάθε ημέρα του χρόνου τιμά τη μνήμη, ενός ή περισσότερων Αγίων της. Θεωρεί τους Αγίους μεγάλες προσωπικότητες, που διέπρεψαν σε αρετή, σε αγώνες υπέρ πίστεως, σε διάκριση. «Αστήρ αστέρος διαφέρει εν δόξη», διακηρύσσει ο λόγος του Θεού. Ο Άγιος Παΐσιος έλεγε, «...την Ορθοδοξία μας ως Έλληνες την οφείλουμε στον Χριστό και στους Αγίους Μάρτυρες και Πατέρες της Εκκλησίας μας...».

Για τους πιστούς Χριστιανούς, οι Άγιοι είναι οι οδοδείκτες και οι φωτεινοί Αστέρες που δείχνουν τη Θέωση, τον ουρανό. Όλοι τους δίδαξαν τον λόγο του Θεού και μαρτύρησαν για την πίστη τους στον Τριαδικό Θεό, στο Θεό της Αγάπης, της αλληλεγγύης, της Αλήθειας.

Αυτοί φύλαξαν τους θησαυρούς της φυλής μας, διασφάλισαν τα ιερά και τα όσια του γένους μας, αγωνίστηκαν για τα απαραίτητα εφόδια που δίνει η Εκκλησία μας, την αγάπη, την ευγένεια, για τη γαλήνη των ψυχών μας.

Τα αδέλφια, Κοσμάς και Δαμιανός, θαυματουργοί Άγιοι γιατροί στο επάγγελμα, γιάτρευαν όλους όσους είχαν ιατρική ανάγκη, πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους χωρίς να παίρνουν χρήματα, το μόνο που ζητούσαν από τους ασθενείς ήταν να έρθουν κοντά στο Χριστό και να πιστεύουν σ' αυτόν.

Την ιατρική Επιστήμη υπηρέτησαν και οι τρεις Άγιες Ανάργυρες, η Ζηναΐδα, η Φιλονίλλα και η Ερμιόνη. Η Ζηναΐδα και η Φιλονίλλα ήταν αδελφές και καταγόταν από την Ταρσό της Κιλικίας, αναφέρεται ότι είχαν και κάποια συγγένεια με τον Απόστολο Παύλο.

Οι γονείς των ήταν πλούσιοι και ευκατάστατοι για την εποχή εκείνη, γι' αυτό και σπούδασαν την ιατρική επιστήμη και στη συνέχεια ασκούσαν φιλανθρωπικό έργο εντελώς δωρεάν. Βρίσκονταν πάντα κοντά σε κάθε άρρωστο και στην οικογένειά του και παράλληλα δίδασκαν το λόγο του Θεού. Πολλοί άπιστοι ερχόταν κοντά τους και γινόντουσαν χριστιανοί.

Σε πολλές περιπτώσεις ακολούθησαν το δρόμο του Αποστόλου Παύλου. Έφθασαν στην Αρχαία Δημητριάδα, στην σημερινή πόλη του Βόλου και έμειναν σε ένα σπήλαιο. Από αυτή τη θέση θεράπευαν ασθενείς και δίδασκαν το λόγο του Θεού. Κάποια ημέρα φεύγουν από το Βόλο και πηγαίνουν στην Πάφο, εκεί βρίσκουν πάλι ένα μεγάλο σπήλαιο, στη θέση Κισσόνεργα που είναι μια από τις μεγαλύτερες κοινότητες της επαρχίας Πάφου, στην Κύπρο.

Εκεί εγκαταστάθηκαν και άρχισαν τη θεραπεία ασθενών κυρίως σε γυναίκες. Οι ταλαιπωρίες, οι κακουχίες και οι κακές συνθήκες μέσα στο σπήλαιο κούρασαν τις Αγίες. Πρώτη η Ζηναΐδα και μετά η Φιλονίλλα παρέδωσαν την ψυχή τους στο Χριστό. Οι πιστοί της περιοχής ενταφίασαν τις αδελφές στη Κισσόνεργα και αργότερα στον τόπο εκείνο έκτισαν ναό στη μνήμη τους. Οι Αγίες, Ζηναΐδα και Φιλονίλλα, γιορτάζουν κάθε χρόνο στις 11 Οκτωβρίου και θεωρούνται θεραπεύτριες πολλών ασθενών κυρίως όμως, των γυναικών.

Το 1970 ο τότε Μητροπολίτης Δημητριάδος Ηλίας, καθιέρωσε τη γιορτή των δύο

Αγίων και επί Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου οι Αγίες τιμώνται από κοινού με τους Αγίους που ασκήθηκαν και μαρτύρησαν στη περιοχή της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

Ο Απόστολος Φίλιππος από την Καισάρεια της Παλαιστίνης, ήταν ένας από τους επτά διακόνους της εκκλησίας των Ιεροσολύμων και είχε τέσσερις κόρες, την Ερμιόνη, την Ευτυχίδα, την Γλαύκη και την Καλλίστη. Η Ερμιόνη, που ξεχώρισε από τις αδελφές της, σπούδασε την ιατρική επιστήμη της εποχής και θεράπευε τους ασθενείς χωρίς να τους παίρνει χρήματα, σπούδασε επίσης και Φιλοσοφία. Είχε πολλά χαρίσματα, με πίστη και προσευχή συντελούσε στη διάδοση του Χριστιανισμού. Μαζί με την αδελφή της, την Ευτυχίδα, πήγαν να συναντήσουν τον Άγιο Ιωάννη τον Ευαγγελιστή στην Έφεσο, δεν πρόλαβαν όμως να τον δουν γιατί είχε πεθάνει. Συνάντησαν όμως τον μαθητή του Αποστόλου, τον Πετρώνιο ο οποίος κήρυττε το λόγο του Θεού στην περιοχή και ο οποίος φρόντισε να παραμείνουν οι δύο αδερφές στην Έφεσο.

Την εποχή εκείνη αυτοκράτορας στη Έφεσο ήταν ο Τραϊανός ο οποίος μόλις πληροφορήθηκε για τις δραστηριότητες των γυναικών διέταξε να τις συλλάβουν και να τις βασανίσουν. Στα βασανιστήρια η Ερμιόνη υπέμεινε με μεγάλη πίστη στο Χριστό. Στη συνέχεια ο Αυτοκράτορας άφησε την Ερμιόνη ελεύθερη. Τότε η Αγία ίδρυσε νοσοκομείο στο οποίο δεχόταν τους ασθενείς και όλους όσους είχαν ανάγκη για αγάπη και ιατρική φροντίδα.

Τα πράγματα όμως άλλαξαν και στον αυτοκρατορικό θρόνο τοποθετείτε ο Αδριανός ο οποίος διέταξε τη φρουρά του να συλλάβουν την Ερμιόνη και να την υποβάλλουν σε φρικτά βασανιστήρια μέσα σε καζάνι από λιωμένα μέταλλα. Η Ερμιόνη μόλις οδηγήθηκε σ' αυτό το βασανιστήριο έκαμε το σημείο του σταυρού, η φωτιά από το καζάνι έσβησε και η Αγία δεν έπαθε τίποτα. Μετά από πολλά άλλα βασανιστήρια και βλέποντας ότι δεν παθαίνει τίποτα, ο Αυτοκράτορας έδωσε εντολή στους στρατιώτες του και αποκεφάλισαν την Ερμιόνη αφού πρώτα προσευχήθηκε μέσα στο Ναό.

Στη συνέχεια οι δήμιοι την πήγαν έξω από την πόλη για να την αποκεφαλίσουν, την ώρα που σήκωσαν τα ξίφη τους τα χέρια τους έμειναν ακίνητα και αμέσως ζήτησαν από την Αγία Ερμιόνη να προσευχηθεί γι' αυτούς, έτσι και έγινε, λίγο αργότερα παρέδωσε την ψυχή της στον Κύριο και Θεό της. Οι χριστιανοί με σεβασμό και ευλάβεια ενταφίασαν το ιερό λείψανο της στην Έφεσο. Αργότερα, εικόνα της Αγίας Ερμιόνης μεταφέρθηκε στη Χίο όπου κτίσθηκε Ιερός Ναός. Η πρώτη Θεία Λειτουργία έγινε τον Δεκέμβριο του 1754, από τότε η Αγία τιμάτε στη Χίο.

Τα τελευταία χρόνια στο Μέγα Δένδρο – Θέρμου Τριχωνίδας, Πατρίδα του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού, δεξιά και στην είσοδο του Μοναστηριού με τη φροντίδα της μακαριστής Ευθυμίας Μοναχής, Ηγουμένης της Ιεράς Μονής του Αγίου Κοσμά, έχει κτιστεί παρεκκλήσιο στη μνήμη των Αγίων Αναργύρων Γυναικών, Ζηναΐδας, Φιλονίλλας και Ερμιόνης όπου κάθε χρόνο τελείται Θεία Λειτουργία. Στο εκκλησάκι υπάρχουν φορητές εικόνες των Αγίων Αναργύρων καθώς και πολλών άλλων Αγίων.

Το απολυτίκιο των Αγίων, Ζηναΐδας και Φιλονίλλας.

Την πολυθαύμαστον Ταρσόν τιμήσωμεν /την εξανθήσασαν άνθη τα τίμια,/ την Ζηναΐδα την σοφήν και Φιλονίλλαν./ Άμα δε έχουσαι της πίστεως την κρηπίδα ασάλευτον, /πάσαν πλημμυρίδα των δαιμόνων κατήσχυναν. /Διό και συν Αγγέλοις χορεύουσαι, /υπέρ ημών αεί πρεσβεύουσιν

Το απολυτίκιο, της Αγίας Ερμιόνης

Παρθένος ακήρατος διατελούσα, σεμνή,/ Τω λόγω νενύμφευσαι τω εκ Παρθένου Αγνής/ Σαρκί ομιλήσαντι. / Όθεν την σοί δοθείσαν θεοπάροχον χάριν/ Άθλοις της ευσεβείας, τους εν πλάνη φωτίζεις. /Διό σε Ερμιόνη, Χριστός αξίως εδόξασε.